

50,000 ל"י של "תדיראן" לשולמית לוי משכונת שבזי

כאשר קנתה שולמית לוי בת ה-23, המתגוררת בשכונת שבזי בתל-אביב, מקרר מתוצרת "תדיראן", היא לא ידעה שבנוסף למקרר טוב יתווספו לחשבונה בבנק 50 אלף ל"י. אך כאשר נערכה בשבוע שעבר ההגרלה הגדולה של חברת "תדיראן", זכתה שולמית בפרס הגדול שהגרילה החברה בין רוכשי מוצריה. בתמונה: מנכ"ל "תדיראן" שיווק ושירותים, חיים הייטנר מעניק את הפרס בן 50 אלף הל"י לשולמית לוי.

מכתבים

באותם סטרייקנין בלתי מציאותיים, הידועים מהטפותיה, ושיש להגן על תוקפם פן יאבדו אם ידונו בו. אנו עם של מתלקטים, מתיישרים ומש-תקעים ולא עם של כובשים, מגרשים ונחלים. אין אנו חייבים דיר-חשבון לאיש

שיחת הסאחבק

אווירה טובה

אתמול בערב הופיע אצלי חבוי אחת המעריצות הוותיקות של סאחבק, והתעניינה לדעת למה אין רואים אותי בזמן האחר-רון. הסברתי כי אין לי ראש ל-שום דבר, ביגלל ההתפתחויות האחרונות במשאיומתן לשלום. "אני לא מבזנה אותך", אמרה חבובה, "מאז שמאדאת ביקר ב-ארץ, יש אווירה טובה באיזור!" "ומה אם המשאיומתן ית-פוצץ?"

"אי-אפשר לבטל את היחסים הימים שנוצרו בינינו לבין המצ-רים", אמרה חבובה.

"מלחמה אחת קצרה", שח סאחבק, "והכל מתבטל!" "אם תפרוץ עכשיו מלחמה", אמרה חבובה, "היא תתנהל ללא ספק באווירה טובה!"

סאחבק ליטף קלות את שערה הגולש של חבובה, והסביר לה כי קשה לנהל מלחמה באווירה טובה, "את רואה, איך האווירה במשאיומתן לשלום מתקלקלת ביגלל כמה הערות מעליבות ש-מישהו משמיע? במלחמה יש חב'ה שמאבדים את הראש, ו-משמיעים לאויב ביטויים כל-כך מעליבים, שאיני יכול לצטט לך." "זה אינו חייב להיות כך!" התעקשה חבובה, "אני בטוחה כי ישנה דרך לנהל מלחמה בצורה תרבותית, כמו שנלחמים באיר-פה, לפי כל כללי הטקס, ולשמור על המשך האווירה הטובה."

"תציעי את זה לרפול!" "רפול אינו מתאים לניהול מלחמה כזאת." "את מי את היית לוקחת כרמטכ"ל?" "את רחבעם עמיר!" "מי זה?"

"ראש-הטכס הישראלי במיש-רדי-חחוך. הוא ייפגש לפני המל-חמה עם ראש-הטכס המצרי, ו-הם יסמכו את נחלי הקרב."

ביקשתי מידע מודיעיני על אור-פן ניהול המלחמה הבאה, וחבוי בה הסבירה כי המלחמה תיפתח בתרועות-הצוצרות, ואחריה עש-רים ואחד מטה-יתות-חיים. היילי שתי המדינות יתייצבו בשורות ישרות, איש מול אויבו. הם יל-בשו מדים מגוונים, ונעליהם ה-מצוחצחות יבחיכו. לאחר הנפת הדגלים הצבעוניים של היחידות, יכרעו החיילים בשורות הראש-נות על ברכיהם, ועם תרועת ה-חוצצרות השניה ידרכו את נשקם. "חבובה, מותק שלי", הפסקתי את זרם המידע, "מנסיוני אני יודע כי מספיק הרג אחד, כדי לקלקל את האווירה הטובה."

"לא יהיו הרגים!"

"איך תעשי את זה?" "אלפי אנשי-ביטחון, לבושי חליפות כחולות ומשקפי-שמש כהים, יסתובבו בשטח וישמרו על הלוחמים, כמו ששמרו על סא-דאת." סיימה חבובה את ההסבר. סאחבק היה מוכרח להודות באוזני חבובה כי על אף ניסיונה הקרבי הדל, היא הצליחה לה-עלות רעיון לא רע. אם שרותי-ה-ביטחון יהיו מוכנים לקחת על-עצ-מם את האחריות לאבטח את המלחמה, אז אין כל חשש ל-פגיעה במונטוס, ונוכל לקיים מלחמה באווירה טובה.

איך כנס

(המשך מעמוד 8)

לא מהיום. התהליך החל כבר בימי בך גוריון.

בקשר למחזה הטלוויזיה חירבת חזעה יש להגיד, בצער רב, שטוהר הנשק בצה"ל נפגם מזמן. צאו וראו את היחס להיילים בצה"ל, שדחף כמה מהם עד להתאבדות ולשיגעון. לא כל שכן היחס לערבים בימי מלחמה.

למה עורקים צעירים יהודים מצה"ל? לא מיקרה הוא. כמה מהמפקדים, מקטנים עד גדולים, שכחו כי יש להם עסק עם בני-אדם חיים, חושבים, חולמים, ולא עם עדר. אם היחס לחייל הסיריון הוא רע, ניתן להאמין כי היחס לאויב הערבי הוא רע שבעתים. כל עוד יש זמן, יש לבקר תופעות אלה ללא שום הגבלה, לטובת מוסר עמנו והדור הצעיר בפרט.

אלכסנדרה פירסטדיין, ירושלים

לראתי בתדהמה את כתבתכם "שיגעון בכלא הצבאי" (העולם הזה 2110). הנה לכם טוהר הנשק — במשך חצי שנה עשו בצה"ל לחייל יהודי, אליהו מוראד, מה שעשו הסורים לשבויים ישראלים. עשו ממנו שבר כלי. אסור שמיקרים מסוג זה יעברו בשקט. הציבור צריך להגיד את דברו בקשר למעשה הנ"ל. לא די שאליהו מוראד יקבל כתצאה מכך זכויות של נכה צה"ל.

ארנסט עמנואל זיו, ירושלים

מדיום מיותר

המהומה שהתעוררה סביב הקרנת מחזהו של ס. יזהר, חירבת חזעה, בטלוויזיה,

מוכיחה שוב את תרומתו השלילית של מדיום זה בחיי החברה הישראלית. עובדה: כל פולמוס לא היה מתעורר סביב הסיפור המקורי, הנכלל גם בתוכנית-הלימודים. אבל הקרנתו בטלוויזיה היא שמיקדה את תש-מתי-הלב הציבורית לתכנים השנויים במחלוקת שלו.

המסקנה: צדק דוד בך-גוריון, כשהתנגד בשעתו להפעלת הטלוויזיה בארץ. שכן הבידור הריקני שמספקת הטלוויזיה לכל העצלנים והבורחים-מעצמם, אינו שווה את הנזק החינוכי שהיא גורמת. עצתי לשר-החינוך וכולון המר: הסק את המס-קנות בעקבות פרשת חירבת חזעה: במקום לבטל סרטים ומחזות בטל את הטלוויזיה כולה. היא מיותרת.

אמנון פאר, חיפה

זכות הזיכור

גם אני נוסף על הקוראים לשר-החינוך והתרבות, וכולון המר, להתפטר על שערכ את שידור חירבת חזעה.

בעשותו ממעמד הרשות-המבצעת שימוש פוגע בסייג הרשות-המחוקקת, כפה פירוש אל-אנושי להווייתנו בארץ ושלל מאיתנו את זכות אותו הזיכור החסר באורחות החיים המתבקשים מהטפותיו, וכך גם כפה עלינו את ראשיתם של אורחות אלה. ככוח צו המבצע, הממשלה, קצב למחוקק, הכנסת, תפקיד לא לו, הצנזורה.

בהגבלת חשיפתו של מעשה, הוא כפה עלינו את ההנחה שמעשה זה, הוא אמת הווייתנו בארץ ושהצדקת הווייה זו היא

סימו רשום מס. 37011

Lois

JEANS & JACKETS

סוכנות בלעדית

SALOON

שאול החלך 4 ת-א. טל. 263325

דיזנגוף 213 ת-א. טל. 243450

למרות הכל מחיר הפירסום של עמוד

ב העולם הזה

הוא רק 4,800 ל"י